

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za šetrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za šetrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá tristočna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 148.

V Ljubljani, v soboto 3. julija 1886.

Letnik XIV.

Vabilo na naročbo

„SLOVENCA“,

edino katoliško-konservativnega slovenskega dnevnika.

Vljudno vabimo vse prijatelje in naročnike našega lista, katerim je pošla naročnina, da blagovolijo pred ko mogoče naročbo ponoviti, da ne bode kake neljube zmote. Lepo se tudi priporočamo, da naši podpiratelji si po moči prizadevajo za razširjanje „Slovenca“ po naši ljubi slovenski domovini, ter za gmotno in duševno podporo, ker brez ene kot druge list ne more prospeha imeti. Za nabiranje novih naročnikov se vsem prijateljem še prav posebno priporočamo.

„Slovenec“ veljá za Ljubljano pri opravništvu prejeman:

Za celo leto	13 gl. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ šetrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejeman veljá:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ šetrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Opravništvo „Slovenca“.

Dr. Ihering o Tomažu Akvinu.

Mnogo nemških katoliških listov z zadostenjem razglasuje jako zanimivo izjavo znanega dr. Iheringa iz njegovega dela: „Zweck im Rechte“ (Namen v pravu) II. zvezek o sv. Tomažu Akvinskem. Glasi se izjava tako-le:

K drugemu natisu svoje knjige prinašam dodatek, za katerega se imam zahvaliti g. kaplanu Hohofu, ki mi je tudi sicer marsikaj o katoliški literaturi pojasnil. On mi po citatih iz Tomaža Akvinskega dokazuje, da je ta „vzvišeni duh“ (veleum) stvarno-dejanski in družbinski upliv „npravnega“ (das realistisch-praktische und gesellschaftliche Moment des Sittlichen) kakor tudi zgodovinskega popolno res-

nično spoznal. Očitnja nevednosti, katero je o tej priliki dostavil, res ne morem tajiti (t. j. priznati moram svojo nevednost), ali še z mnogo večjo težo zadeva to očitnja novošegne umoslovce (filozofe) in protestantovske bogoslovce, ki so zamudili, velikanske misli tega moža si k svojemu pridu obrniti. S začudenjem sam sebe prašam, kako li je bilo mogoče, da so zamogle tolike resnice, potem ko so bile enkrat izgovorjene (objavljene), od naše protestantske vede popolno pozabljene biti? Koliko zmot bila bi si lahko prihranila (namreč protestantska veda), naj bi bila si te resnice k srcu vzela!

Jaz bi znabiti vse svoje knjige kar pisal ne bil, naj bi bil jih poznal; ker glavne misli, za katere mi je šlo, se vse že najdejo pri tem vedomodrovalcu v popolni jasnosti in dovršenem izrazu.

Tu podajam čitatelju, pravi dr. Ihering dalje, nekaj njegovih (Tomaža Akvinskega) izrekov v poskušnjo.

Potem nadaljuje: Katoliška etika (npravno-lepo, blagonravnost) zida na tej podlagi naprej. Osebni prijaznosti zgoraj imenovanega presojevalca (Hohofa) se zahvaljujem, da vém za ravnokar izšlo delo P. Teodora Mayer-ja: „Institutiones juris naturalis, seu philosophiae moralis universae secundum principia S. Thomae Aquinatis. Pars I.“, v katerem se pisatelj tudi na moje delo ozira. Jaz od svoje strani, žal, ne morem več popraviti zamujenega v oziru srednje-veške školastike in dandanašnje katoliške etike; a če bo moje sedanje delo kaj vpliva imelo, se bode moral tudi s tem kazati, da si protestantska veda, kolikor mogoče, katoliško-bogoslovsko (vedo) v svojo korist obrne. Kdor zanemarija poduke, ki jih zná po nasprotniku dobiti, le sam sebi škoduje.“ Do tu dr. Ihering.

Res lepa izjava učenjaka! Dr. Ihering, ki slovi po Nemčiji, Avstriji in še dalje po Evropi, se ne sramuje spoznati svoje nevednosti ter pripoznati, da bi svoje knjige tudi pisal ne bil, naj bi bil vedel za izreke in nauke sv. Tomaža Akvinskega. Dalje, kako izvrstna je pohvala, katero daje on — protestant katoliškemu — svetniku in uče-

njaku! Tako dela pravo spoznanje in prava nepristranost.

Naj se toraj od dr. Iheringa, ki ima pri marsikterih več veljave, kakor znabiti tudi papež, učijo, kako poštenjak resnico pripozná, kjer koli jo najde in kako je nepristranski, bodisi proti komu koli.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. julija.

Notranje dežele.

O novem trgovinskem ministru je sedaj povsod govorjenje, prebiraj liste ali lističe. Povsod je on sedaj prva in najimennejša oseba, s katero se vse peča, desna in leva, in osredje, pa to ne le pri nas; tudi onstran Litave vzbudilo je imenovanje Bacquehema za trgovinskega ministra veliko pozornost. „P. L.“ mu iz celega srca želi, da bi ga njegova politična modrost tudi pri carinskih razpravah z Ogersko vodila, pri katerih bo imel kot trgovinski minister prav kmalo prvo besedo. Prav tako se mu bode kmalo pečati s trgovinskimi pogodbami v inostranstvu, pri katerih je tudi krona sv. Štefana kolikor toliko prizadeta. Tem bolj si toraj tudi Madjari želé, da je na Dunaji v trgovinskem ministerstvu mož, ki razume takt in je sicer spreten politikar. Manj zadovoljni kakor v Budapeštu so v Gradcu z imenovanjem novega ministra Bacquehema. Graška „tetka“ pravi, da naj nihče pred svatbo ne uka, kdor neče zastoj hripav postati. Dokler bo Taaffe na krmilu, ne bomo nič dosegli in naj bi tudi kabinet s samimi našimi možmi napolnili. Koliko je bilo govorjenja in sklepanja raznih dobrih premis za bodočnost, ko smo čuli, da je šel Solnograški cesarski namestnik „Schulverein“ v imenu vlade na Taaffejevo željo pozdravljat! Že smo mislili, sedaj se nam na bolje obrne. In kar čez noč se Taaffe zopet zasuje in drugo jutro čuli ste, kaj je v državnem zboru Mengerju odgovoril na njegovo interpelacijo zaradi Ljubljanskih dogodkov. Ali ni bil to eden in tisti Taaffe? In glejte ga Gautscha, kakošen je pod njim, kako so mu roke in noge zvezane; on je mož po jožefinskem kopitu in vendar mu sedanja večina sedaj to, sedaj ono iz rok izpuli. Ravnokar je na Tirolskem pri ljud-

LISTEK.

Trpljenje katoliške cerkve na Ruskem.

(Dalje.)

3. Delo Katarine.

Ruski veliki knezi so cerkveno oblast leto za letom bolj izvijali iz rok razkolniškim metropolitom. Teodor I. je pribarantal od patrijarha Jeremije II. v Carigradu nezavisnost ruske cerkve od patrijarhata v Carigradu in je izročil l. 1589, kar dosti označuje, sam metropolitu Moskovskemu patrijarhovo čast. „Sveti Oče“, tako je nagovoril njegovo kreaturo, „prečastni patrijarh, prvi vseh škofov na Ruskem! Postavim Te nad vse škofove, izročam Ti pravico, nositi patrijarhov plašč, škofovo kapo in veliko mitro“ itd. Kako so postopali ruski cari s patrijarhi po njih postavljenimi, naj nam pojasni naslednji zgled Ivana IV. Ko se je ruska duhovščina pritoževala nad nekim davkom, katerega jim je bil naložil, ukazal je 20. izmed najveljavnejših duhovnov boje-

vati se z medvedi, oziroma medvedom jih dal, da so jih raztrgali.

Pa še celó patrijarhova čast, naj so bili patrijarhi še tako udano orodje caru, je bila ruskim velesilnikom neprilježna. Komaj stoletja so trpeli poleg sebe papeža na videz (patrijarha.) Peter I. je ukazal, da je — zginil. Spoštovanja do vere in do nje služabnikov ni poznal; preoblečen za ruskega škofa, je uganjal najhujše burke, vsem za pohujšanje, da je škofove sramotil; prav iz same vladohlepnosti se je sam napravil za ruskega papeža. Dvajset let ni nadomestil patrijarhove stolice in potem je rekel, da ni več te časti. Namesto nje je postavil car drugo oblast, katero je imenoval sveto sinodo (svet sinod) in ktera bi imela naglaševati cesarske ukaze v verskih rečeh. Nima pa sama nobene oblasti, po caru je pooblaščen; v nji sedé vojaški častniki, da, cesarjev generalni adjutant je navadno nje predsednik; o verskih rečeh in o npravnosti razsoja po cesarjevem povelji z največjo veljavo. Prej je bila postava, da so popu jezik izruvali, ki bi bil povedal spovedno skrivnost, sedaj je pa svet sinod ukazal, da ima vsak duhoven pod smrtno kaznijo naznaniti zaroto zoper vladu, ako bi

tudi le v spovednici o tem zvedel. Tudi pri razkolnikih je bil zakon nerazločljiv, ko je pa knez Konstantin še v življenji svoje prve žene hotel za ženo imeti gospodično Grudzinsko, je sinoda meni nič tebi nič, odpravila nauk o nerazločljivosti zakonski.

Leta 1822 je sinoda cesarju podarila 30.000 semenišnikov, ker jih je brez pomisla izključila od blagoslovljenja in jih vtaknila v armado. Tako popolnoma je postala razkolniška cerkev cesarjeva služabnica. Lahko umljivo je, da so cesarji isto mero podložnosti pod svojo neomejeno oblast zahtevali od katoliške cerkve in potem sklenili popolnoma iztrebiti jo, ko ta niti ni mogla, niti ni hotla žrtvovati svoje svobode in svojih od Kristusa podeljenih ji pravic. Ko je pozneje prišel veči del Poljske in zlasti pa rusinske škofije Bele in Male Rusije pri delitvi Poljske pod oblast cesarjevo, pričakovati je bilo nekako z gotovostjo žalostnih dni za katolike. Že leta 1867 so odstopili velike kosove zemlje Rusiji. Sicer je obljubila Katarina II. pri prvi delitvi Poljske leta 1773 slovesno, da se verske prostosti katolikov ne bode dotikala. A komaj je podpisala pogodbo, pa že je zedinjenim Rusinom

skem šolstvu naročil spremembo v nadzorstvu, ki bo vse klerikalce na korist. Liberalne nadzorne okraje je razcepil in jih klerikalnim nadzornikom podredil, liberalne nadzornike je pa zopet na prejšnja njihova učiteljska mesta poslal. Videli bote, sklene „tetka“ ob Muri, da tudi Bacquehem pod Taaffejem ne bo mogel čudežev delati. Je že mogoče, da ne; jih pa tudi nikdo ne pričakuje, niti ne zahteva, razun — „za-murske tetke“ v Gradcu.

Dr. Sturm je rekel svojim volilcem na Moravskem, da opozicija je pripravljena podpirati vsako vlado, ktera bi bila nepristranska in bi si *avstrijsko državno idejo* na svoj prapor zapisala. Vze včeraj smo rekli, da ti ljudje niso prav nič drugega, kakor vteleseni hinavci, in to jim zopet danes ponavljamo! Ali se ne pravi to iz zdravega človeškega razuma norčevati, če opozicija pravi, da bi Taaffeja podpirala, če bi se on bolj z avstrijsko državno idejo pečal! Poglejmo nekoliko nazaj v našo državno zgodovino. Pomudimo se nekoliko trenutkov pri ministertvu Auersperg-Lasser. Ni ga, ki bi temu ministertvu mogel očitati, da za Slovane ni nobenega strankarstva poznalo, pač pa je šlo Nemcem od vseh strani na roko; ravno tako pa Slovane od vseh strani na steno pritiskalo, (res neskončna nepristranost liberalna!). In kaj mislite, da je bilo to ministertvo Sturm in njegovim ljudem všeč? Kaj še! Preveč jim je bilo avstrijsko in so se mu tudi vpirali, ter so ga v resnici tako dolgo kavsali, da so ga skavsali. Kakošna pa naj bi bila vlada, da bi bila sedanja opozicija po volji? Čisto nemška ni bila za njo, „avstrijska“, Slovane zatirajoča ni bila „nepristranska“, sedanja jim pa tudi ni po volji. Kaj toraj hočejo? Sami sebe želé na vladino mesto, da bi si potem iz svoje srede kabinet sestavili, potem bi bili zadovoljni; a kako dolgo? znabiti nekaj dni. Dobro za nas, da te vrste tiče že po čeli državi poznajo, kakor jih tudi vlada sama pozna, ter dobro vé, da so sami smolarji in smrdokavre! Upamo pa, da še dolgo ne pridejo na vrhunec — v največo srečo Avstrije.

Naučni minister pl. Gautsch je šel 1. t. m. na Češko, spremlja ga predstojnik njegove pisarne vitez Fraydenegg. G. minister je šel prvo v Budejevice (Budweis).

V zaslišanji pri cesarji je bil *ministerski predsednik Tisza* 30. p. m., audijenea je trajala eno uro. Potem se je razgovarjal z ministrom unanjih poslov grofom Kalnoky-jem in pozneje s skupnim vojnim ministrom grofom Bylandt-Rheidt-om. Od pol dveh do pol treh se je Tisza razgovarjal s grofom Taaffe-jem in s secijskim načelnikom Szögyeny-em. Zvečer je Tisza obiskal grof Kalnoky. — Ker je kupčijski minister za to stran Avstrije še le imenovan, se bode pozneje določilo, kedaj se ima zopet pričeti obravnava zaradi colnine. Obravnavalo se bode najprej pismeno, potem bodo konference sredi avgusta. Zvečer se je ministerski predsednik Tisza vrnil v Budapešto.

Vnanje države.

Avstrijska politika na Balkanu vsedla se je tako rekoč med dvema stoloma na tla. Da so jo Bolgari oestro obsodili ob poslednji srbsko-bolgarski vojski, je znano, češ, da je naše državno zastopništvo ondi Srbom ovađuško službo opravljalo. Slivnica dala je poslednji udarec prijateljskim razmeram med avstrijsko in bolgarsko državno politiko in to po hujskanji ruskih agentov, ki so si v resnici prizadeli, da bi Avstriji na Bolgarskem stališče spodmaknuli. Ravno tista Slivnica je pa tudi na Srbskem zaupanje v avstrijsko prijaznost popolnoma poplavila, kajti Srbi še danes trdijo, da takrat, ko so morali pred Bolgari teči, da so jih komaj pete dohajale, bi jim bila morala Avstrija kot politična zaveznica (!) in prijateljica na pomoč prihiteti. Ona pa tega ni storila, da še več! Še celo pisala nam je, da se na njeno pomoč v tem boji

ne smemo zanašati. „Kaj nam hoče tako prijateljstvo“, pravi Ristić, „ktero se nam laska le toliko časa, dokler nam ni sile; kedar bi ga pa potrebovali, se nam pa odtgne. Avstrija je dala Bolgarom pred nami prednost, naj gré s svojim prijateljstvom tje, mi ga ne moremo rabiti.“ V resnici se imajo pa Srbi vendar-le avstrijskemu prijateljstvu zahvaliti, da jih Aleksander ni do Belega grada domu pognal. Če bi se Avstrija ne bila Bolgarom zagrozila, da je zadosti, bi se pač ne bili še vstavili ter zadrževali zmagovitih svojih korakov. Pa se vé, da kaj takega v Belem gradu ne smejo poznati, ker se ne strinja z njihovo slavo, na ktero so računili, ko so Bolgarom boj napovedali. Boj so dobili, slavo jim je pa Donova odnesla. Avstrija pa od vsega skupaj nima drugega, nego golo nevaležnost; prav za prav bi ji imela pa Bolgarija hvaležna biti, ker je dosegla, kar je mogla, vse kar bi bilo več, bi bila le ljudska in gmotna zguba, ker pridobitev v Srbiji bi ji velesile ne bile dovolile. Enako in še večjo zahvalo je dolžna Avstriji Srbija, ker varovala jo je popolnega poraza in še večje sramote, a taka je navadno hvaležnost svetá!

Bolgarska adresa, ki so jo knezu za odgovor na prestolni govor izročili, se glasi: „Srečni so zastopniki bolgarskega naroda, da jim je mogoče danes, po dovršenih velikih zgodovinskih dogodkih, knezu pravo svoje mnenje izraziti, kakor je v celem narodu razširjeno; kajti odkar sta severna in južna Bolgarija pod eno in isto žezlo prišli, združilo je narodno sobranje zastopnike obeh bolgarskih pokrajin. Z Vami vred, knežja Visokost, občutimo hvaležnost za narod, ki se je kakor en moč dvignil za svoje zjediničenje in na obrambo domovine, kakor tudi hvaležnost do naših vojakov, ki so se brezprimerno hlabro in požrtovalno pod vodstvom kneževim nad sovražnika zagnali, ga zmagali in v njegovo lastno državo podili. Navdušenje, s katerim je bolgarski narod za svojim vzorom hitel, da ga doseže, s katerim je branil čast prostosti in nedotakljivosti svoje domovine; odločnost njegova za vsakojake žrtve in zgodovinsko-slavni dogodki naše mlade armade, — to vse ostane zapisano z zlatimi črkami v naši zgodovini. Naša armada je dokazala, da je zmogla naše pokrajine braniti. Z nepopisljivim veseljem gledal je narod, kako je njegov jako ljubljen vladar na čelu vojske branil domovino in kako je bil pripravljen umreti za slavo in varnost ter neodvisnost zjediničene domovine. Prav z enako radostjo zaslíhal je narod besede iz Vaših ust, da je že dolgo in tako srčno zaželjena unija našega naroda dovršena. Trdno je prepričan, da bode severna in južna Bolgarija pod modro vlado svojega nad vse ljubljenega kneza za večne čase trdno in nerazrušljivo zjediničeni ostali. Bolgari so vedno na to gledali, da so si pridobili sočutje velikega sveta; na svojo radost pripoznavajo, da se jim je posrečilo, to sočutje pridobiti si. Opirajoč se na to sočutje, tudi v bodočnosti vse svoje zaupanje na ljudomilost veseli stavijo, posebno pa se popolnoma zaupajo veliki Rusiji, ktera nam je že toliko dobrega storila. Zastopniki naroda bodo skrbno prevdajali vse načrte in predloge, ktera bo vlada Vaše Visokosti sobranju predložila in narodno sobranje bo sploh vse storilo, kar bo na korist zjediničene domovine naše!“

Med *Rusijo* in *Turčijo* je v novejšem času politična struna zaradi Bolgarije zopet jako napeta. Ta napetost se je pa še zdatno povikšala, odkar so Rusi in Turki jeli vojne parnike oboroževati. Pričeli so Rusi s tem, da so si na Črnem morji vnovič nekaj brodovja stesali, kterega je potem car z znanim govorom, ki je po celem svetu po časnikih odmeval, mornarjem izročil. Turki so iz vsega tega takoj na prvi pogled spoznali, da si Rusi niso zastoj vsega tega nakopičili in so tudi takoj pravo pogodili, da je ost novega ruskega brodovja edino le proti Carigradu obrnjena. V takih okoliščinah jim pač ni drugega kazalo, kakor tudi na lastno brodovje misliti,

ktero so takoj oboroževati jeli. Oboroževanje vojnega brodovja je pa jako kočljiva zadeva, ki dotično državo, ktera se je podstopi, silno veliko denarja stane. Takih misli je bil tudi ruski poslanec v Carigradu, ki se je takoj na to k visoki Porti podal, kakor hitro se je taista oboroževati začela, in jo je domislil, da vojna odškodnina od poslednje rusko-turške vojne ni še poravnana in da če imajo Turki denar za oboroževanje vojnega brodovja, za kar prav nobene sile ni, naj poprej dolžno vojno odškodnino plačajo. Turki so mu pa tudi sedaj, kakor poprej vselej odgovorili: „Bomo že, kedar in kolikor se bo dalo.“ Pri tem je pa tudi ostalo. Turčija se sploh za vse bolj briga, kakor pa za Ruse in za tiste, kar bi bilo njim na korist. Temveč pa posluša dobre svete Avstrije in Angležev in pravijo, da sta jo poslednja dva naučila, kako da je treba z Bolgarijo postopati, da bo Turčiji na korist. Pred vsem se morajo ondi zgraditi železnične zveze, kar jih še ni, in sicer na bolgarske stroške. Turčija je vbgala in poslala Bolgarom ukaz, da morajo proge Sofija - Caribrod in Sofija-Vakarel, vsaj do konca novembra letos gotove biti. Aleksander bolgarski si bo menda tudi prizadeval, kolikor se bo dalo, tej želji vstreci in to tem rajši, ker vé, da ga v Petrogradu preganjajo, v Carigradu pa ne. Je sicer žalostno, če si mora knez slovankega naroda pri neslovanih, da celó pri Turkih zaveznikih iskati, toda kaj hočemo, sila kola lomi.

Grki mačka čedalje bolj čutijo, kteri se jim je po skoraj pol leta trajajoči pijanosti v lase spravil. Vlada se noč in dan bavi z vprašanjem, kako bi razbite finance v red spravila in kje bi za to potreben denar dobila. Primanjkljeja so poprej vsako leto nekaj imeli, kajti brez tega dandanes ne gré. Letos se mu bodo pa še tisti milijoni pridružili, ktere so Temistoklejeviči tako po neumnem za vojake in drugo vojno upravo izmetali in primanjklje bo tak, da se bodo Grkom lasje ježili. Večji bo, kakor njihova gora Atos. Mnogo milijonov draham znašal bode ta dobiček, kar je za sedanje razmere še tem temeljiteje, ker je grški kredit splaval po vodi! Poprej, pred letošnjim vojnim ropotom, so se s tem tolažili, kedar jim je primanjklje le preveč svoje rožičke kazal: kaj to, če ne bo drugače, bomo pa na posodo vzeli. Na posodo vzeli bi Grki tudi sedaj še radi, naj bi le koga imeli, ki bi jim še kaj posodil. Ali to je edina zapreka, da tega manjka! Sedaj jim v resnici ne bo drugega kazalo, kakor da sami svojo moč poskusijo, in se na svoje lastne pridelke opró. Kolikor bodo ondi iztisnili, toliko si bodo tudi izvestno opomogli in to bo morda veliko let trajalo. Če jim Bog sploh prav dobrih letin nekaj pošlje in pa se mir ohrani po celem kraljestvu, potem se znajo Grki mačka znebiti, ki jih sedaj muči.

Angleški parlament je toraj razpuščen, volitve so se že pričele in bodo sredi tega meseca končane in 5. avgusta bode sklican nov parlament. Parlament ima 670 udev; Angleška jih pošilja 465 Vales 92, Škotsko 72 in Irsko 102. V zadnjem parlamentu je bilo 249 konservativcev, 335 liberalcev in 86 parnelitovcev. — Kakor ploha izpod neba, tako se vsipajo sedaj volitveni govori. Parnell je govoril v Plymouthu zopet o pogajanju z lordom Carnarvonom. Le-ta je tajil uradni znak teh pogovorov, a Parnell je navedel, da je prav ob istem časi, ko je on imel pogovore s Carnarvonom, lord Salisburyjeva vlada je rešila predlog „bil“ zaradi nakupovanja zemljišč, kar bi se sicer ne bilo zgodilo. Ta predlog je dovolil 5 milijonov lib. strlg., da nakupi malim irskim zakupnikom zemljišč, Parnell tudi trdi, da se je lord Churchill vdeleževal pogajanja. Ko bi se bil kabinet branil, lord Carnarvona podpirati, ne bil bi toliko časa namestni kralj na Irskem.

Ukrajni vzela izmed 1900 cerkvá njih 1200. Vendar se je predzrnila 31. decembra 1780 pisati Piju VI., v nje državi ni zaradi vere nihče preganjan, med tem so pa zedinjene duhovne sili s trpinčenjem vsake vrste prestopati v pravoslavno cerkev. Nihče se ne more o tem motiti, piše tačas Ahmed-paša, veliki vezir Mustafi III., da je Rusija prišla do moči z lažjo, nezvestobo in zaničevanjem tudi najsvetejših obljub. Ogenj in železo bilo je nji sredstvo za spreobračanje katolikov. Tudi pri drugi delitvi Poljske je Katarina slovesno obetala: Rimokatoliki obojih bogačastij bodo smeli prosto po svoji veri živeti. Komaj je bila izrečena ta cesarska beseda, ko je imela carica v Petrogradu tajno posvetovanje, h katerim je povabila vse više razkolniške duhovne. Obravnavali pa so potrebna sredstva, da bi hitreje Rusine odtrgali od zveze z Rimom. Evgen Bulgari, prijatelj Frideriku II. je svetoval, naj se pošljejo razkolniški misijonarji pod vodstvom kakoga škofa v prognanstvo, temu naj se dodá nekaj polkov vojakov, da „opominovanje“ toliko več izdá.

Takoj so bili odbrani polki in vsakemu misijonarju so pridali nekaj vojakov, s kterimi je prepotoval v sebi odločeni kraj požigaje in plené. Duhovni,

kteri niso takoj sprejeli Petrogradskega evangelija, so bili iztirani iz svojih župnij ali v ječo vrženi; mnogim so odrezali ušesa in nosove in zobe izbili. Kmalo so bile škofije po Ukrajini, v Luzki, v Vladomiru, v Helmu, v Volhiniji in v Kamenijecah skoraj do dobrega vničene. Da so pred prišli do cilja, razglasili so, da je bila unija v Brestu, nasilstvo, ki nima pravne veljave. Vsled tega naj se imajo vse cerkve, ki so se bile ta čas združile z rimsko stolico, zopet imeti za pravoslavne. Dalje je bilo ukazano, da vse latinske ali rusinske vasi, ki imajo manj kakor 1000 hiš, v prihodnjč zgube župnije, niti ne smejo imeti svojih katoliških duhovnov. Ker je ta vsoda zadela veliko večino vasi, so bile skoraj vse župnije izročene vladni samovolji; le škofija v Luzki je ostala, ker je bil gubernator nekako bolj prizanesljiv brez teh krivic. Zveza z Rimom kar se samo ob sebi zastopi, je bila popolnoma prenehala. Tako je ustanovila Katarina II. samovoljno škofijo Mohilev, ki je postala nadškofija (metropola) vseh na novo pridobljenih škofijskih okrajev.

Bivši kalvinec, kandidat bogoslovja, potem pruski, nato poljski častnik, pozneje hišni učitelj in konečno duhovnik, Siestrenčević po imenu, je bil po-

vzdignjen za metropolita. Med členi, na ktere je moral priseči, je tudi naslednji (člen 13): prepovedano je, sprejemati papeževa pisma, ki prihajajo iz Rima. Taka pisma se imajo pošiljati najprej senatu, da se ta prepriča, ali ni notri kaj zoper deželske postave ali zoper oblast, ki jo je Bog dal vladarju. Senat je bode poslal vladarju in pričakoval, ali dovoli razglasiti je pravni zbor (justiz collegium), ki je izključljivo iz protestantov, ima pa razsojevati o katoliških zadevah. „To delo Katarine, pravi sedanji minister Tolstoj, je bilo nad vse modro; spremenilo je h krati vse odnošaje više poljske duhovščine do vlade in do rimskega dvora in je osnovalo vredbo, ki ima veljati za osnovno postavlo ruske države. Rimski stolici ni priznalo na dalje pravice, vmešati se pod versko pretvezo med duhovščino in nje red ali v vladne zadeve. Katarina je katoličanstvu na Ruskem vdahnila novo življenje in, o čudni razgled! katoliške cerkve ni rešil Rim, marveč cesarica, ki je bila zunaj te cerkve.“ Tako govori ruski minister. Pač da! Novo življenje je bilo razkolništvo, a rešenje je bilo v resnici vničenje cerkve, dasiravno je Katarina slovesno zatrdila, da jo hoče varovati.

(Dalje prib.)

Domače novice.

(I. občni zbor Šentjakobsko-Trnovske podružnice sv. Cirila in Metoda) dne 29. junija ob 11. uri dopoludne v sobani slovenskega učiteljskega društva na šentjakobskem trgu. Navzočih je bilo 35 udov in prijateljev šole. 1. Začasni načelnik, dr. Papež, pozdravi navzoče ude, izrazi svoje veselje nad tem, da se je vdeležilo zbora primeroma toliko število šolskih prijateljev, kakor tudi, da se zanimajo za napredek šole tudi naše gospé, gospodične in dekleta. Priporoča posebno vsem navzočim pridno nabiranje udov pri vseh prijateljih svojih in znanih. — 2. Začasni tajnik, g. Karlin, govori obširneje o namenu in potrebi društva. V uvodu omenja, da družba Ciril-Metodova je sad lanske tisočletnice in nam, ako se je poprimemo, orožje močno v roke daje, katero bo imponovalo nasprotnikom našim. Potem razjasnuje, kakošno si on pri nas Slovencih šolo misli. Pravi namreč, da je neogibna potreba za nas katoliško-narodna šola. Slovenci so katoliški narod. Kdor jim vero vzame, ukrade jim najdragocenejši biser. A tudi narodna mora biti šola naša. Že leta 1848 pisal je knezo-vladika Slomšek: Ljubezen do svojega naroda more in mora biti eden najdragocenejših biserov v čednostnem vencu vsakega moža. Šola pa mora ljubezna do naroda vzbuditi, okrepiti in vtrditi. Toraj šola bodi tudi narodna. Čehi imajo svojo školsko matico; Nemci na Dunaji so si letos maja meseca ustanovili svoj „Katholischer Schulverein“, mi za njimi ne smemo zaostajati. Ne izgovarjajmo se s tem, da smo „borni narod“. Pri vsej svoji skromnosti vendar mnogo premoremo. Družba sv. Mohorja je iz malega vzrasla in sedaj šteje nad 30.000 udov. V očigled svojih nasprotnikov nam ne gré metati puške v grm, to je največa sramota. In ko bi tudi ničesar ne dosegli, vsaj to zadostilo imamo, da resnično hočemo in kakošne šole da hočemo. In to se bo gotovo ob svojem času vedelo ceniti na odločilnem mestu. „In magnis voluisse sat est.“ K sklepu govornik še opominja vse somišljenike, naj vzbujajo svoje prijatelje k obilnemu pristopu, da bode se oživela, rastla in cvetela družba sv. Cirila-Metoda, kajti v podružnicah bo glavni njen temelj, največa njena moč. — 3. Začasni blagajnik, gosp. Žlogar, poroča o stanju društva. Podružnica šteje do sedaj: 5 ustanovnikov, 108 letnikov in 52 podpornikov. Razven tega se je društvu oglasilo še 7 dobrotnikov, ki so društvu nekatere svotice darovali. — 4. V stalno načelništvo izvolijo se vsi dosežani odborniki. Dr. Papež se v imenu odbornikov za izkazano zaupanje zahvali. — 5. § 14. družbenih pravil izvolijo se kot zastopniki pri glavne družbe občnem zboru gg.: Dr. Franc Papež, Andrej Žumer, Anton Žlogar in Franc Trtnik. — 6. Ker nazočih udov nihče ne stavi kakega posebne nasveta, načelnik sejo od 1/4. uri zaključa.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Gledé občnega zbora prihodnji ponedeljek 5. julija je opomniti, da se ga smejo vdeležiti vsi člani; a glasovalno pravico imajo pa le pobolaščenci raznih podružnic in oni v § 14. glavnih pravil imenovani udje. Nadejati se je toraj obilnega obiska, kakor se tudi spodobi pri tem tako važnem društvu. Vse rodoljube na to opozorujemo. — Tudi bode ob 10. uri sv. maša v cerkvi presladkega Srca Jezusovega; potem bode ob 11. uri zborovanje društva v Čitalnici. Po zborovanju skupen obed v čitalnični restavraciji (kouvert za osebo po 1 gld.).

(Šentpetersko podružnico) družbe sv. Cirila in Metoda zastopala bodeta na velikem zboru gg. Zagorjan in Poljanec.

(Pri večerajšnjem občnem zboru podružnice sv. Cirila in Metoda) za Metliški okraj s sedežem v Metliki bilo je začasno načelništvo per acclamatiomem stanovitnim izvoljeno, prvomestnik je toraj g. Aleš, dekan, namestnik g. Stajer, notar, tajnik g. Navratil, zasebnik, namestnik g. Zupan, davk. pristav, blagajnik g. Jaklič, kaplan, namestnik g. Šest, nadučitelj. Ob enem je bil tudi enoglasno za podružničnega zastopnika izvoljen društveni blagajnik g. Anton Jaklič.

(V proslavo sv. Cirila in Metoda) imel bo tukajšnji „Slavec“ sv. mašo v nedeljo, 11. julija, v Šempeterski cerkvi. Zvečer je pa pevski večer v čitalnici. Natančnejši spored cerkvene in domače slovesnosti v teku tedna.

(Katoliška družba) ima prihodnji terek (6. t. m.) na Rožniku sv. mašo za žive in mrtve družbenike zjutraj ob 5. uri. Povabljeni so udje in neudje.

(Črne maše) po ranjem cesarju Ferdinandu vdeležili so se danes dopoludne v stolni cerkvi vse oblastnije, vojaški in civilni dostojanstveniki, ter službe prosti častniki.

(Vsprejemne skušnje v gimnazijo) bodo po novi odločbi dvakrat, in sicer: a) 15. in 16. julija, pa b) 16., 17. in 18. septembra. Kteri jo hočejo delati zdaj, oglasiti se morajo do 11. t. m. pri ravnateljstvu gimnazijskem; kteri pa poznej, do 14. ali 15. tistega meseca, in vložiti 3 gold. 10 kr. Kteri zdaj propade, se letos ne more več dopustiti k skušnji na nobeni gimnaziji. Vpisnina se vrne tistemu, kteri ni bil sprejet. Sicer je pa vse jedno, kdaj se kdo oglašali za kteri obrok se kdo odloči. Nekterim bolje kaže sedaj, nekterim svetovati bode poznej o pričetku šolskega leta.

(Schellenburgovo ustanovsko mesto) v Terezijanišči dobil je na priporočilo kranjskega deželnega odbora gojenec baron Mihael Angelo Zois, sin grajščaka na Brdu pri Kranju, barona Egona C. Zoisa.

(Pred porotniki) stal je predvčeranjem 42letni kmetijski fant France Sušnik iz Lužan pri Kranju. Zatožen je bil, da je dvakrat lastno na 300 gld. zavarovano bajto zažgal, katero so v prvič ljudje oteli, v drugič je pa do tal pogorela. Dalje mu zatožba očita, da je v Viševku dva skednja (poda) požgal in je imel dotični gospodar 2000 gld. škode, zavarovan je bil pa le na 726 gld. Sušnik je vse vtajil in so ga porotniki z 7 proti 5 glasovom za nekrivega spoznali, na kar ga je sodnija oprostila.

(Pet let hude ječe) dobil je 24letni Janez Jekovec iz Zgorenje Bele na Gorenjskem doma, včeraj pred porotniki zarad hudodelstva uboja.

(Tukajšno hišo štev. 6 na Rebri), dosedaj lastnina g. Jerneja Podgorškega, kupil je tukajšnji hišni posestnik g. Josip Sterlé.

(Desinficiranje pisoarjev v stranskih ulicah), posebno na Št. Peterskem predmestju med št. 28 in 30 je več kot potrebno in naj bi se vsak sleherni dan izvrševalo ali pa pisoarji odstranili, kajti smrad je tam strašanski in nestrpiljiv.

(Psov po gostilnah), posebno v predmestjih, je že več kakor gostov. Slavni mestni magistrat naj nadzoruje in zahteva, da se dotična postava spoštuje, in naj vsacega, kdor te postave spoštovati noče, kaznuje. V drugih mestih se o tej zadevi nevbogljivi brezobzirno kaznujejo!

(Strele je ubila) danes teden popoldne nekega kmeta iz Kašlja Poljske župnije pod Ljubljano. Ženo sta delala na polji in sta se hudi uri pod bližnji kozolec umaknila. Strela udari v kozolec, moža ubije, ženo pa hudo osmódi. Ne hodite ob hudi uri ne pod drevje, ne pod kozolec na samem stoječe v zavetje, če Vam je življenje ljubo.

(Mož za možem) pada iz vrste tistih očetov frančiškanov, ki so svoje dni na Novomeški gimnaziji mladini blage nauke v mladostna srca cepili. Predvčeranjem so položili k počitku zopet jednega tistih profesorjev, č. gosp. Rafaela Klemenčiča. Ranjki je svoje dni podučeval na višji gimnaziji zgodovino, ki mu je v predavanji tekla liki studenec žive vode. Človek bi ga bil najraje kar celo dopoludne vkupe poslušal, tako mično je znal vezati posamične dogodke med saboj. Sploh je bil jako resen, pri vsem tem pa vendar ne trd profesor, kterege so pridni dijaki radi imeli, malomarneži so se ga pa bali. Naj v miru počiva.

(„Dolenjsko pevsko društvo“) priredi v nedeljo 4. julija t. l. pevski večer na vrtu gospé Brunerjeve ter vljudno vabi vse svoje in čitalnične člane Novomeške, kakor sploh prijatelje petja, vdeležiti se tega večera. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

(Odkritje spominske plošče.) Iz Brda z dne 1. julija t. l. se nam naznanja, da se prav pridno delajo priprave za slavnost, ki se bode vršila dne 11. julija t. l. v nedeljo popoldne ob 4. uri v Vrbi pri Brdu ob priliki odkritja spominske plošče slov. pisatelju dr. Jakobu Zupanu. Slavnostni govor je prevzel gosp. ravnatelj Wiesthaler, petje bode preskrbela Kamniško pevsko društvo „Lira“, za zabavo mladine in kmečkega občinstva bode pa sodelovala godba iz Domžal, broječa nad 20 mož. Gospodo iz Ljubljane, ki želí ogledati pri tej priložnosti krasno okolico Brdsko ali pa rojstno hišo pesnika Ivana Vesela-Kosezkega, opozorujemo, da se odpeljejo iz Ljubljane opoldne, ker je iz Ljubljane do Vrba z vozom skoro dve uri daleč. Kakor se sliši, se bode udeležilo iz okolice veliko duhovnih gospodov.

(Duhovske spremembe v Lavantinski škofiji.)

Č. g. Jože Crnko je postal provizor v Jarenini in č. g. Jakob Marzidovšek pri sv. Jakobu na Pesnici. Kaplaniji ostanete prazni.

(Javna zahvala). Podpisani izreka pristrčno zahvalo za mnogobrojne dokaze odkritosrčnega sočutja v dolgi, pa srečno dokončani pravdi dne 22. junija. Pravična reč je zmagala. Anton Lednik, kaplan v Žalcu.

(Posojilnica v Konjicah), registrovana zadruga z neomejeno zavezo, imela je v prvem pol letu 1886 dohodkov 30.751 gld. 81 kr., izdatkov pa 27.541 gld. 68 kr. in ostane dne 30. junija 1886 gotovine 3210 gold. 19 kr. V enem letu in 9 mesecih dovršila je posojilnica v Konjicah dohodkov 110.278 gld. 58 kr.

(Morska voda vzrok kolere.) „Laib. Ztg.“ se iz Trsta sporoča, da so izmed do sedaj za kolero umrlih oseb tri pile morsko vodo, na kar so v 24 urah kolero dobile in umrle. V Trstu se je vsled tega grozna agitacija proti magistratu dvignila, ker tlak po mestu z morsko vodo škropi.

(Kolera na Reki) se vedno bolj razširja. Zbolele so zopet 4 osebe za njo, eden brambovec namreč in trije delavci, ki so v luki delali.

Razne reči.

— XXXIII. občni zbor nemških katolikov bode letos v Vratislavu v Šleziji od dne 29. avgusta do 2. septembra 1886. Program bode naslednji: V nedeljo, 29. avgusta, sprejmo se gostje, zvečer ob 1/8. uri pozdrav v dvorani Vincencijeve hiše. V ponedeljek, 30. avgusta, zjutraj ob 8. uri pontifikalna maša v stolni cerkvi, potem I. zaključeno (odbrano) občno zborovanje, popoldne ob 3. uri odborove seje, zvečer ob 7. uri občno zborovanje v veliki dvorani na strelci. V torek, 31. avgusta, zjutraj ob 8. uri črna maša za umrle ude občnih zborovanj, ob 9. uri odborove seje, potem II. zaključeno občno zborovanje v dvorani Vincencijeve družbe, popoldne ob 3. uri odborove seje, drugo javno občno zborovanje. V sredo, 1. septembra, zjutraj ob 8. uri velika sv. maša za sv. Očeta, ob 9. uri odborove seje, potem III. zaključeno občno zborovanje, popoldne ob 3. uri odborove seje, zvečer ob 7. uri tretje javno občno zborovanje. V četrtek, 2. septembra, zjutraj ob 8. uri sv. maša v raznih cerkvah, od 9. uri IV. zaključeno zborovanje, dopoludne ob 11. uri četrto javno zborovanje in popoldne ob 3. uri slovesen obed; od 4. ure popoldne naprej bode slavnost na vrtu, dvojni koncert in zvečer razsvitljava. — Katoliki bodo letos vendar nekaj veselega imeli poročevati; led na Pruskem je prebit, Bog daj še toplih solnčnih žarkov, da se popolnoma raztopi.

— V Sibnji (Hermannstadt) zboruje kongres grško-vzhodne rumunske cerkve. To smo že svoj čas naznanili, a danes povemo, da je kongres naročil patriarhovemu (nadškofovemu) konzistoriju, naj on prosi pri ministru bogočastja, da se v prihodnji kongres o pravem časi skliče, kakor velja postava in naj iz političkih vzrokov ne odlašaj njegov sestavek. Potem se je metropolitu naročilo, da naj v prihodnje šest mesecev prej, preden se kongres prične, sporoči vladi, dosihmal je bilo le 3 mesece treba prej naznanila. Konečno so naročili nadškofovemu konzistoriju, da bi v imenu kongresa predložil adreso do presvitelega prestola, v kateri se povdarja udanost do presvitelega vladarja in do domovine rekoč, da so verniki grško-vzhodne rumunske cerkve od nekdanj lojalni bili.

Telegrami.

Rim, 2. julija. V poslednjih 24. urah zbolelo je za kolero; v Lacijanu 105, umrlo pa 32 ljudi; v Frankovilli zbolelo jih je 44, pomrlo 18; drugod po Laškem zbolelo 54, pomrlo pa 22 oseb.

Benetke, 1. julija. Včeraj zboleli ste tukaj dve osebi za kolero, ena je umrla. V okolici zbolelo je 9 oseb, pomrle so pa 3 za kolero.

Mons, 2. julija. Kujači so delo na treh krajih zopet pričeli.

Poslano.

Mnogo se pojasnuje, kaj je, čemu je itd. „Ciril-Metodovo“ društvo. Vemo za namen nemškega „Schulverein“-a, ki hoče zavarovati nemški značaj šole tudi tam — med Slovenci — kjer tega treba ni; vemo, da je temu nasproti postavljeno osnovano „Ciril-Metodovo“ društvo s svojimi podružnicami. A mi, mislimo in smo tudi trdnega prepričani, da „Ciril-Metodovo“ društvo bode svoj

namen le doseglo, če ostane na cerkveni podlagi. Če postane le svetno, šolsko društvo v pospeh šole sploh; če postane le narodno društvo v ohranjenje slovenščine; če postane le politično društvo v ohranjenje avstrijskega značaja: vse to so gotovo lepi, vse hvale vredni nameni — Bog jih blagoslovi — a vendar si upamo trditi, da društvo pri takih namenih ne bode imelo pravega življenja. niti pravega prospeha, ampak bode tu bolj, tam manj živetarilo.

Če hočete imeti pravo, in ne navidezno življenje, postavite društvo na cerkvena tla; izvolite v odbore cerkvene može, ki so kristjani v znanji in dejanji (zraven se vé da tudi šolski izvedenci.) Tako bode imelo Ciril-Metodovo društvo korenine v dobri, zdržeči zemlji, tako bode imelo društvo obstoječe življenje in če bode to, gotovo — tudi zaupanja in gmotne podpore ne bode manjkalo.

Bogu k časti — Slovencem v prid!

Mnogo podpisov.

Umrli so:

V bolnišnici:

29. junija. Janez Widmaier, sedlar, 46 let, jetika.

30. junija. Anton Jeras, delavec, 34 let, Pneumonia dextra.

— Anton Oblak, gostaç, 54 let, jetika.

Tujci.

1. julija.

Pri **Matlju**: M. Wolf, trgovec, iz Frankfurta. — Horowitz, Neumayer, Seemann, Feurgut, Rotl, Mannheim in Hahn, trgovci, z Dunaja. — Loser in Wolowitl, potovalec, iz Budapešte. — Gabriela pl. Zempicha, zasebnica, z družino, iz Trsta. — Albert Buchler, trgovec, iz Trsta. — F. Tassini, trgovec, z družino, iz Trsta. — Ant. Bobek, trgovski pomočnik, iz Trsta. — Josef Golob, posestnik, iz Kranja.

Pri **Stonu**: Konrad Gross, trgovec, z Dunaja. — J. Probststein, zlatar, z Dunaja. — B. Wallmann, posestnica, iz Trsta. — Janez Mattovich, c. k. geometer, iz Litije. — Janez Belec, župnik, iz Bele peči.

Pri **Bavarskem dvoru**: F. Karmasin, potovalec, z Dunaja. — Hofbauer, potovalec, iz Gradca. — Marija Jermann, iz Terbovelj.

Pri **Južnem kolodvoru**: Rob in Mailhasen, zasebnika, iz Trsta. — Gustav Weid in Ana Ruder, iz Celovca. — Janez in Jožef Pirsehl, najemnik, iz Laz. — Otaunik, posestnik, iz Radeč.

Pri **Avstrijskem caru**: L. Aljančič, posestnik, iz Bistrice.

Pri **Virantu**: Grof Henrik Radicati, zasebnik, iz Turina.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	stakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	739.84	+11.0	brezvetra	megla	
2. 2. u. pop.	739.44	+22.4	sl. svzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	740.94	+17.4	sl. vzh.	oblačno	

Zjutraj megla, pozneje jasno, zvečer zopet oblačno. Srednja temperatura 16.9° C., za 2.2° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

2. julija

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl. 20 kr.
Sreberna 5% " 100 " (s 16% davka)	85 " 90 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	117 " 35 "
Papirna renta, davka prosta	102 " — "
Akije avstr.-ogerske banke	871 " — "
Kreditne akije	277 " — "
London	126 " 10 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleonid.	9 " 99 "
Ces. cekini	5 " 94 "
Nemške marke	61 " 92 1/2 "

Rimske toplice v Tržiču (Monfalkone).

Železniška postaja med Trstom in Gorico,

tople klor-bromove jod-žvepljene kopeli

(38° C.)

zdravilne zoper protin, trganje, čutnične bolezni, zastarane bolečine, prehlajenja in oslabenja, skrofne, kožne bolezni, občasne ženske bolezni itd.

Zdravnik in vodja kopeli:

Dr. ANTON SUTTINA,

skušeni zdravnik.

(3)

Začetek otvorenja 1. maja.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Jerič.

Št. 11210.

Razglas.

Pri srečkanji 125 lozov mestnega ljubljanskega posojila, ki se je po načrtu vršilo v 2. dan julija 1886. leta so bile vzdignene:

št. 27.139	z dobitkom	15000 gld.
št. 68.607	z " "	1500 "
št. 12.821	z " "	500 "
št. 48.106	z " "	500 "
št. 68.154	z " "	500 "

in št. 1832, 2042, 2983, 3686, 4198, 4963, 5328, 5919, 6726, 7933, 8675, 9379, 9853, 11.653, 11.972, 14.070, 14.199, 14.697, 14.758, 16.238, 17.081, 17.911, 18.022, 18.140, 18.264, 19.371, 19.403, 23.514, 23.625, 24.035, 24.152, 24.566, 24.620, 25.506, 26.325, 26.758, 26.842, 26.866, 28.394, 28.399, 28.450, 28.560, 28.665, 28.735, 29.498, 30.038, 30.363, 30.679, 33.153, 33.241, 33.251, 34.165, 36.336, 36.664, 36.681, 37.673, 37.836, 38.260, 38.499, 39.626, 39.794, 39.869, 40.408, 40.445, 40.525, 41.397, 41.417, 41.987, 42.575, 42.721, 42.766, 42.780, 43.133, 45.690, 46.235, 46.530, 46.789, 47.626, 47.657, 47.805, 48.203, 49.268, 49.941, 50.244, 50.342, 51.312, 51.957, 52.284, 52.297, 54.402, 55.926, 57.259, 58.883, 59.139, 59.384, 59.514, 60.827, 61.441, 61.707, 62.506, 63.684, 63.767, 64.371, 64.613, 64.631, 64.750, 64.949, 68.053, 68.377, 68.823, 69.694, 69.748, 69.753, 70.569, 72.043, 72.303, 73.161, 74.445, 74.824, 74.845	vsaka z dobitkom	30 gld.
---	------------------	---------

Od dosle izžrebanih lozov niso še izplačane naslednje številke: št. 44.920 z dobitkom 25000 gl., št. 1072 in 45.330 vsaka z dobitkom 1500 gld., št. 26.163 z dobitkom 600 gld., št. 4847 in 33.724 vsaka z dobitkom 500 gld. in št. 119, 1587, 2643, 2688, 3783, 4683, 4934, 5024, 6279, 7840, 8005, 8284, 8317, 9462, 9550, 9840, 11.404, 11.785, 11.793, 12.517, 12.518, 12.529, 12.875, 13.290, 14.101, 14.583, 15.200, 15.243, 15.266, 15.715, 15.931, 16.466, 16.845, 17.429, 17.442, 18.077, 19.128, 19.365, 20.177, 20.182, 20.214, 21.730, 21.743, 22.574, 22.916, 23.013, 23.069, 23.394, 24.071, 24.575, 24.609, 24.669, 24.863, 25.187, 25.247, 25.549, 25.560, 26.624, 27.506, 27.941, 28.076, 28.619, 28.845, 29.534, 29.685, 30.116, 30.789, 30.983, 32.490, 32.542, 32.742, 33.237, 33.304, 34.010, 34.175, 34.184, 34.203, 35.014, 35.060, 36.157, 36.349, 38.179, 38.209, 39.996, 41.632, 41.741, 42.673, 44.632, 45.148, 45.307, 45.578, 46.508, 46.725, 47.963, 48.143, 49.207, 49.924, 50.142, 50.615, 50.825, 51.429, 54.114, 56.284, 56.726, 57.534, 59.459, 59.594, 61.486, 61.793, 62.004, 63.097, 63.113, 63.178, 63.425, 63.659, 63.804, 64.345, 65.195, 65.442, 65.497, 66.495, 67.068, 67.173, 69.135, 69.977, 71.272, 71.388, 71.682, 72.574, 73.345, 73.819, 74.077, 74.146, in 74.864 vsaka z dobitkom 30 gld.

Mestni magistrat v Ljubljani

dné 2. julija 1886.

Mestni lov v zâkup.

V četrtek 8. julija letos dopoldne ob 10. uri se bo pri mestnem magistratu mestna lovška pravica za dobo petih let po očitni dražbi dajala v zâkup, kar se razglašâ z dostavkom, da je dražbene pogoje v navadnih uradnih urah zvediti pri podpisnem magistratu. (3)

Mestni magistrat Ljubljanski

dné 22. junija 1886.

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero priporoča

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemerolide, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

Izvrstni učinek te esence potrjujejo spričevala več slovečih zdravnikov (Dr. Emil vitez pl. Stöckl, c. kr. vladni svetovalec in deželno-sanitetni poročevalec Kranjske, Dr. D'Agostini, Dr. Cambon, Dr. vitez pl. Gorauccehi, Dr. Pardo v Trstu, Dr. K. Minola, mestni phisikus v Milânu, kakor tudi veliko precast. g. župnikov in na tisoče oseb, ki so jo rabile in se le njej zahvaljuje za zopet pridobljeno zdravje).

Cena eni steklenici 10 kr.

Izdelovatelj te esence jo pošilja po pošti v zabojčkih po 12 steklenic 1 gld. 36 kr. Poštne stroške plačujejo p. t. naročniki. (1)

Lekarna **G. Piccoli-ja**

„Pri Angelu“

v Ljubljani,

na Dunajski cesti,

je vedno preskrbljena z vsemi zdravili najbolje baže in izvršuje vsako naročilo najhitreje in točno proti poštneemu povzetju.

Cerkveno-književna novost!

V „Katoliški Tiskarni“ je ravno izšla knjiga:

ZBORNİK

cerkvenih govorov

na slavo

SS. Cirilu in Metodu.

Zbral in na svetlo dal

ANTON ŽLOGAR,

kapelan pri mestni fari sv. Jakopa v Ljubljani.

Z dovoljenjem v. č. knezoškofijstva Ljubljanskega.

Čisti dohodek je namenjen družbi **ss. Cirila in Metoda.**

V LJUBLJANI.

Založil izdatelj. — Tisk „Katoliške Tiskarne“.

Vel. 8° 16 pol na krasnem papirju.

Cena 1 gld. 60 kr. in 10 kr. za poštino.

Dobiva se

(4)

pri izdatelji in v „Katoliški Bukvarni“.

Več p. n. č. gg. se je knjiga poslala na ogled; kdor bi se ne smatral naročnikom, naj blagovoljno zapiše „retour“.

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani dovoljujem si prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu naznanjati, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petra cesti št. 6, nasproti gostilne pri „Avstrijskem cesarju“.

Priporočam se vsem, da me v novem stanovanji podpirati blagovolijo, kakor so me do sedaj. Skerbel bodem naročnikom vselej naglo in dobro postreči. Priporočam se prečastiti duhovščini za prevezovanje „Missale Romanum“, „Brevirjev“ in vseh družih liturgičnih knjig; učiteljem in čitalnicam za vezanje šolskih in knjižničnih knjig; uradnjam in županijam za vezanje uradnih knjig. Vnanjim naročnikom pripravljem sem pri večjih pošiljavah povrniti vožne ali druge stroške; Ljubljanskim naročnikom pa, katerim čas ne dopušča zaradi oddaljenosti tu sem priti, pridem ali pošljem sam po delo, naj mi le po dopisnici ali kakor si bode, naznanijo dan in uro, kdaj da pošljem, ali pridem po delo. Vedno bodem pripravljen, vsako, tudi najmanje delo prevzeti in ga ročno izvršiti. Konečno se priporočam tudi še za galanterijska in kartonažna dela z zagotovilom nizke cene in ličnega dela.

Z odličnim spoštovanjem

Fran Dežman,

bukvovez.

(8)

Dr. Kiesov

izumil je staroslavno in vednoveljavno

Avgsburško esenco življenja,

Gas dep. Schutzmarke.

Esenca življenja je najbolj varno sredstvo proti mrzlici, krvavi griži in koleri. (15)

Prava je le tista, ki ima zgorenje znamko. Dobiva se na drobno po vseh boljših lekarnah, na debelo pa pri vseh boljših droguistih (materijalistih) in pa pri J. G. Kiesovem v Augsburgu (na Bavarskem).

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Prečital

H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8° Vsi trije zvezki v platno skupne vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti nate bode zategudej hvalcen franciskanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo priredil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.